

práva z pojistného poměru vůbec plynoucí, pak nelze úvodnímu slovu „zejména“ v § 7, odst. 2 vládního nařízení č. 356/1919 přikládati význam jiný než ten, že k právům, podle odst. 1 převáděným přistupuje ještě právo jiné, právo vybírat příspěvky se zřetelem k nastavší příslušnosti úrazových pojišťoven dělnických k provádění pojištění proti následkům úrazů podle čl. XIX, odst. 1 cit. zákona č. 207/1919. Když pak ve vládním nařízení č. 19 z r. 1920 o tomto právu již řeči není, nelze sporný návrh dovoditi ani z uvedených prováděcích nařízení.

(Nález Nejv. spr. soudu ze dne 23. listopadu 1926 č. 23929.)

K § 3 min. nařízení z 6. července 1914, č. 143 ř. z.

§ 3 cit. nařízení může býti použito pouze pro podniky ze dvou nebo několika dílčích závodů zřetelně od sebe rozeznatelných složené, které nemohou býti zařazeny jako celek, nýbrž toliko podle svých dílčích závodů, čili jestliže v rozřídění nebezpečenských tříd není sice vhodného titulu pro celek, nýbrž jen pro ony dílčí závody. Není-li tohoto předpokladu, nelze ustanovení § 3 použiti.

(Nález Nejv. spr. soudu ze dne 10. prosince 1926, č. 25460.)

K § 46 zák. čl. XIX z r. 1907. Promlčení úrazových pojistných příspěvků. Počátek promlčecí lhůty.

Podle § 11 vl. nař. ze 14. července 1922, č. 199 Sb. z. a n. platí dosud třetí odstavec § 46 zák. čl. XIX z r. 1907, jenž stanoví, že zadržené nemocenské pojistné příspěvky a legitimační taxy, jakož i vyměřené úrazové pojistné příspěvky a prémie úrazové se promlčují po pěti letech, počínaje od vyměření, a že za nevyměřené ještě pojistné příspěvky ručí zaměstnavatel 3 leta, počínaje od vzniku své platební povinnosti.

§ 10 cit. vl. nař. stanoví, že „podnikatelé jsou povinni zaplatiti u Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě tarifní pojistné do 14 dnů po uplynutí každého příspěvkového období a připojití výpočet o výši pojistného pro uplynulé příspěvkové období.“

Co však znamená výraz „příspěvkové období“ vysvětluje § 19 nařízení býv. uh. min. č. 4790 z r. 1917, t. j., že obdobím příspěvkovým jest rok účetní.

Dle toho nastala na př. splatnost pojistných příspěvků za měsíce leden až včetně říjen 1920 dnem 1. ledna 1921 a běžela do 14. ledna 1921. Od tohoto posléze jmenovaného dne mohla pak počítati běžeti tříletá promlčecí lhůta, stanovená v odst. 3, § 46 zák. čl. XIX z r. 1907.

(Nál. Nejv. spr. soudu z 10. prosince 1926, č. 25451.)

Nemocenské pojištění.

(Sděluje Dr. J. Lašfovka.)

Legitimace ke stížnosti. Ministerstvo sociální péče uznalo na povinnost zaměstnavatelovu doplatiti okres. nem. pokladně nemocenské pojistné příspěvky za zaměstnance za dobu, po kterou byli od okres. nem. pokladny odhlášeni a přihlášení k nepřislušné zapsané pokladně pomocné. Stížnost této nepřislušné pokladny do uvedeného výroku odmítl Nejvyšší správní soud jako nepřipustnou s touto úvahou: Pokud jde o výrok, jímž se stanoví povinnost zaměstnavatele hraditi okresní nemocenské pokladně v J. pojistné příspěvky, kterýmžto výrokem byl vyřešen jedině spor mezi okresní nemocenskou pokladnou a zaměstnavatelem po rozumu §u 41 n. z., jest stížnost jmenované pomocné pokladny nepřipustnou podle §u 2. zák. o správním soudě, poněvadž výrokem tím nebylo zasaženo do jejích subjektivních práv.

(Nález Nejvyššího správního soudu ze dne 13. dubna 1926, č. 8134/26.)